

Waarom wij als ouders in de oudergroep zitten

Op een zekere dag werd aan de ouders gevraagd of dat we in de oudergroep wilden zitten. De reden waarom we deelnemen is om de verschillen tussen de hulpverlening en de ouders weg te werken en dichter naar elkaar toe te werken en daardoor de kloof tussen beide partijen kleiner te maken. Omdat ze de ouders al gelijke zouden erkennen en samen naar een oplossing zoeken. En zo ook proberen verbetering aan te brengen in de BJZ en de diensten, zodat de ouders op een menswaardige manier zouden behandeld worden. En dat de ouders meer inbreng zouden krijgen om samen naar een oplossing te zoeken waar beide partijen beter van worden. Er wordt altijd gesproken naar het kind en nooit naar de ouder. Velen komen om hun hart eens te luchten en laten het dan afweten. Omdat velen de mening toegedaan zijn dat wij het toch niet kunnen veranderen, maar we zijn met enkelen die denken dat er toch iets kan veranderen. Zolang er gepraat wordt tussen beide partijen is er hoop dat er toch iets veranderd kan worden bij de hulpverleners. In de loop der jaren is er nog niet veel veranderd in de BJZ. De ouders die komen en gaan hebben nog met dezelfde problemen met de hulpverlening in het algemeen. Het grootste probleem is dat hulpverleners de ouders als eerste de fout toewijzen, omdat er eerst naar de kinderen geluisterd wordt en ze hun mening al gevormd hebben voor ze naar de ouders luisteren. Dan worden de ouders de les gespeld wat ze verkeerd gedaan hebben en hoe de ouders het volgens het boekje zouden moeten gedaan hebben. Het is niet omdat wij als ouders hulp vragen dat wij als ouders gefaald hebben. Het vergt moed om hulp te vragen aan derden en toe te geven als je al alles geprobeerd hebt en geen oplossing gevonden hebt als ouders. Als ouder heb je de meeste ervaring met je kinderen, de hulpverlener heeft ervaring met de kinderen maar niet met de kennis van de ouders. Vanaf dat de kinderen geplaatst worden heb je in feite nog weinig inspraak.

-Schoolkeuze en oudercontacten

-medische beslissingen

-keuze van instelling

Als ouder ben je blij dat er een oplossing is maar bij een plaatsing ben je als ouder al uw rechten kwijt en wijzen ze je alleen maar op de plichten die je als ouder dient na te leven. Ouders verlangen dat de hulpverleners de relatie ouders kind meer zouden motiveren en denken als de kinderen 18jaar worden dat alle hulp verleden tijd is en het kind allen nog zijn ouders heeft om op terug te vallen als er iets gaande is. De overheid moet voor meer plaatsen zorgen zodat de ouders meer inspraak kunnen hebben naar welke instelling ze terecht kunnen. Er zou meer rekening moeten gehouden worden met de woonplaats van de ouders als er sprake is van een plaatsing zodat het kind ook eens op zijn ouders kan terug vallen als het kind er behoefte aan heeft zijn ouders te zien. Ouders zouden ook meer inspraak moeten krijgen als er sancties volgen in de instelling. De hulpverlener heeft wel gestudeerd maar heeft het gevoel van de ouders niet. De jeugdrechtbank zou meer privacy moeten geven in de jeugdrechtbank en ook eens naar de ouders luisteren als ze iets willen zeggen.